

ANDERSEN

PARMAKKIZ

RESİMLEYEN: GÖZDE BİTİR

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

CAN
ÇOCUK

OKUL ÖNCESİ KİTAPLARI - 7

PARMAKKIZ
Andersen

ISBN 978-975-07-0762-9

Tasarım: Erkal Yavi
Tasarım Uygulama: Gelengül Çakır
Baskı ve Cilt: Türkmenler Matbaası

1. Basım: 2007
3. Basım: Eylül 2011

© Can Sanat Yayınları Ltd. Şti., 2007

CAN SANAT YAYINLARI
YAPIM, DAĞITIM, TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.
Hayriye Caddesi No. 2, 34430 Galatasaray, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 88 - 252 59 89 Faks: 252 72 33
www.cancocuk.com
cancocuk@cancocuk.com

Birlikte Okuyalım

Bu kitabı çocuğunuza yüksek sesle okumaya başladığınızda, ikiniz de bir serüveni paylaşmanın keyfini yaşayacaksınız. Kimi sözleri ilk kez sizin sesinizden işitip birkaç kez dinleyen çocuğunuz harflere, sözcüklere ilgi duymaya başlayacak. Belki kendi hayalgücünü çalıştırarak kendinden bir şeyler ekleyecek, öykümüze renk katacak. Masalı sizinle yaşamaktan, yakınınızda olmaktan, kendi kitabını sahiplenmekten zevk alacak. Yalnızca edebiyatla değil, resimle de tanışmış olacak. Belki de en önemlisi, bir masallık zamanı çocuğunuzla paylaşmanız, tadını birlikte çıkarmanız...

ANDERSEN PARMAKKIZ

RESİMLEYEN: GÖZDE BİTİR

Kadının biri bütün varlığıyla mini mini bir çocuğu olsun istiyordu, ama bunu nasıl başaracağını bilemediğinden, yaşlı bir büyücüye gitti.

“Küçük bir çocuğum olsun istiyorum. Bunun için ne yapmam gerekir, söyle bana?” dedi.

“O kadar da güç bir şey değil,” diye yanıtladı büyücü. “İşte sana bir arpa tanesi! Bu arpa tanesi, köylünün tarlalarında biten ve tavuklara yem olan öteki arpalara benzemez. Bunu bir çiçek saksısına ekiver, sonrasını görürsün.”

Kadın, büyücüye on iki kuruş verdi, “Teşekkür ederim,” dedi.

Sonra evine dönüp arpayı ekti. Çok geçmeden, büyük ve güzel bir çiçek çıktı topraktan. Henüz açılmamış bir laleyi andırıyordu.

Kadın, sarı kırmızı yaprakların üzerine bir öpücük kondurarak,

“Aman ne güzel çiçek,” dedi.

Tam bu sırada çiçek büyük bir gürültüyle açıldı. Şimdi artık gerçek bir lale olduğu görülüyordu. Ama çiçeğin içinde, yeşil yerinde, çok çok bir başparmak büyüklüğünde, incecik, sevimli bir

küçük kız oturuyordu. Adını “Parmakkız” koydular. Cilalanıp parlatılmış ceviz kabuğundan bir beşik verildi küçük kıza. Döşek yerine menekşe yaprakları konuldu, yorganı da bir gül yaprağıydı. Gece burada uyudu. Ama, gündüz masanın üstünde oynuyordu. Kadın, masanın üstüne su dolu bir tabak koyup çevresine bir çelenk yerleştiriyordu. Tabağın içinde bir lale yaprağı duruyor, Parmakkız bu yaprağın üzerine oturup elindeki at kılından iki kürekle tabağın bir ucundan bir ucuna gidebiliyordu. Çok güzel bir

görünüm oluşturunuyordu böylece. Sonra öyle yumuşak, öyle tatlı bir sesle şarkı söylüyordu ki, böylesi hiç işitilmemişti. Bir gece uyurken, kırık bir camdan içeriye çok çirkin bir kurbağa girdi. Bu iri, sümüklü ve korkunç hayvan Parmakkız'ın gül yaprağı altında uyuduğu masaya sıçradı. "Oğluma ne güzel eş olur!" diye söylendi. Ceviz kabuğunu aldı, aynı yerden geçip bahçeye götürdü. Oldukça geniş bir dere geçiyordu buradan. Derenin bir ucu bataklıkta. Kurbağa oğluyla bu bataklıkta oturuyordu. Pis ve çirkin oğlu da her yanıla kendisine benziyordu. Ceviz kabuğunun içinde küçük, sevimli kızı görünce, "Vrak! Vrak! Krek! Krek!" diye bağırdı. "Öyle yüksek sesle konuşma, uyandıracaksın," dedi yaşlı kurbağa. "Çünkü kaçabilir. Kuğu tüyü gibi hafif. Derenin ortasında bir dulkadın otunun üzerine koyarız onu şimdi. Bir adadaymış gibi olur o zaman, kaçamaz. Bu arada, biz de bataklıkta eviniz olacak büyük odayı hazırlarız." Kurbağa bir dulkadın yaprağı seçmek için suya atladı, büyük bir yaprak getirdi, Parmakkız'ın ceviz kabuğundan beşiğini de üzerine koydu.

Zavallı kızcağız ertesi gün uyanıp da bulunduğu yeri görünce, acı acı ağlamaya başladı. Her yanı suyla çevriliydi çünkü, karaya dönmesi olanaksızdı.

Yaşlı kurbağa, bataklığın dibindeki odayı kamışlarla, küçük, sarı çiçeklerle süsledikten sonra, Parmakkız'ın küçük, sevimli yatağını almak için oğluyla birlikte yüzmeye başladı. Parmakkız'ın önünde eğilerek:

“Sana kocan olacak oğlumu tanıtırım,” dedi.

“Bataklığın dibinde çok güzel bir oda hazırlıyorum size.”

Oğlu da:

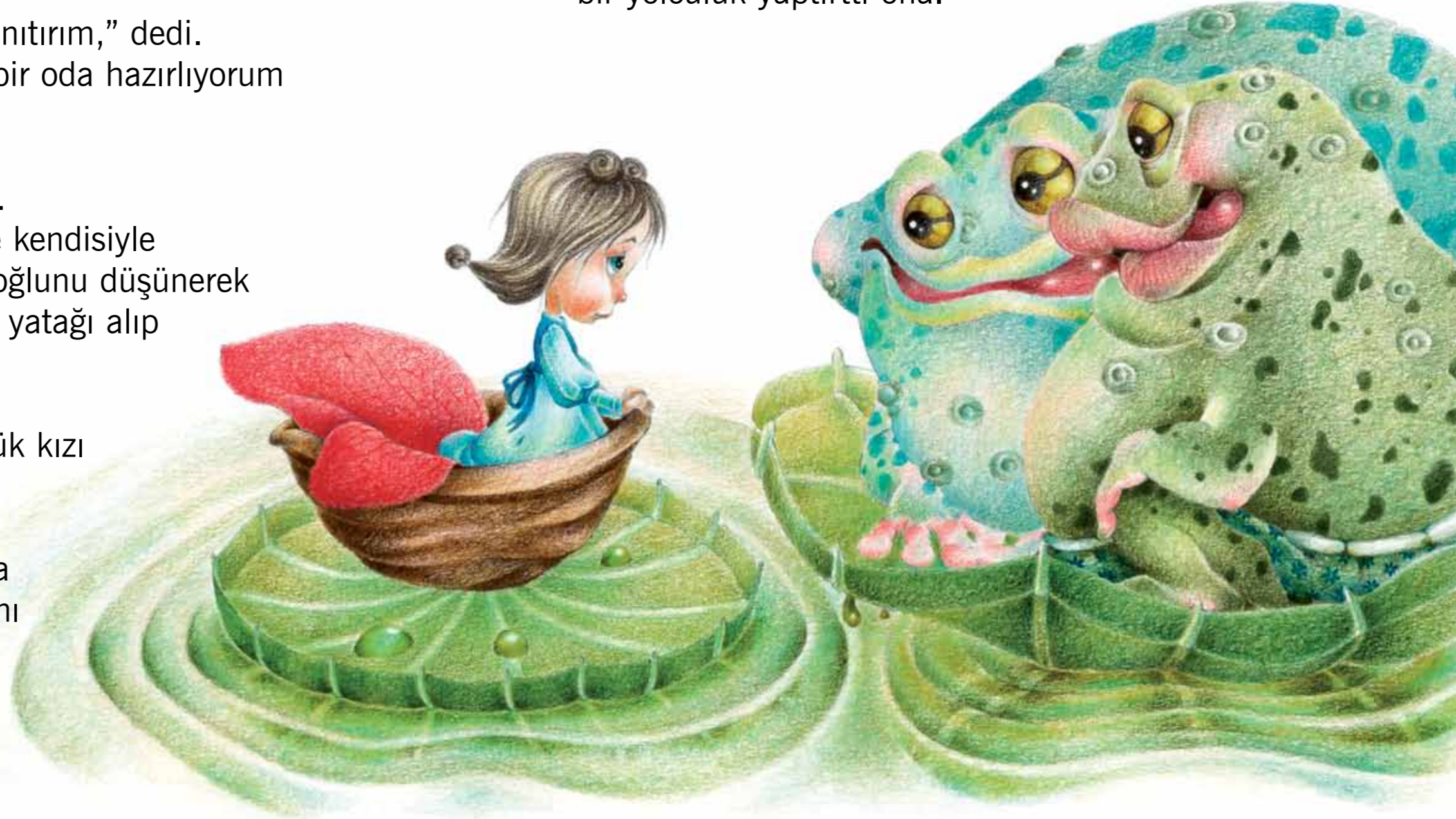
“Vrak! Vrak! Krek! Krek!” dedi.

Parmakkız, çirkin kurbağayı ve kendisiyle evlendirmek istedikleri iğrenç oğlunu düşünerek hüngür hüngür ağlarken, onlar yatağı alıp ilerlemeye başladılar.

Küçük balıklar kurbağanın söylediklerini işitmişlerdi. Küçük kızı götürmek istediler. Daha ilk bakışta onu öylesine güzel buldular ki, o çirkin kurbağayla evlenmesinin çok kötü olacağını düşündüler. Bu evlenme hiç

gerçekleşmemeliydi. Yaprığın sapının çevresinde toplanarak dişleriyle onu kestiler. O zaman yaprak küçük kızı öyle uzaklara götürdü ki, kurbağalar arkasından yetişemediler.

Parmakkız birçok yerlerden geçti. Çalılıklardaki kuşlar onu gördüler mi, “Aman ne güzel bir küçükhanım!” diye ötüyorlardı. Yaprak onu gittikçe daha uzaklara götürdü. Gerçek bir yolculuk yaptırttı ona.

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

CAN
ÇOCUK

ANDERSEN PARMAKKIZ

Cilalanıp parlatılmış ceviz kabuğundan bir beşik verildi küçük kıza. Döşek yerine menekşe yaprakları konuldu, yorganı da gül yaprağıydı. Gece burada uyudu. Ama gündüz masanın üstünde oynuyordu. Kadın, masanın üstüne su dolu bir tabak koyup çevresine bir çelenk yerleştiriyordu. Tabanın içinde bir lale yaprağı duruyor, Parmakkız bu yaprağın üzerine oturup elindeki at kılından iki kürekle tabağı bir ucundan bir ucuna gidebiliyordu. Çok güzel bir görünüm oluşturuyordu böylece. Sonra öyle yumuşak, öyle tatlı bir sesle şarkı söylüyordu ki, böylesi hiç işitilmemişti. Bir gece uyurken, kırık bir camdan içeriye çok çirkin bir kaplumbağa girdi... Böylece Parmakkız için serüven dolu günler başlamış oldu. Başına neler geldi, neler...

ISBN 978-975-07-0762-9

9 789750 707629

<http://www.cancocuk.com>